

**Chương 252: Đe Doạ Âm Sát (5) - Ellen
Artorius Hành Động**
(Số từ: 3952)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:40 PM 18/05/2023

Ai đó đang cố giết Reinhardt.

Ellen vẫn không tin điều đó, tuy nhiên, cô cũng không nghĩ đó là một ảo tưởng vô căn cứ. Reinhardt đã làm rất nhiều điều tồi tệ ở mọi nơi, và đúng là anh ta đã trở thành mục tiêu của nhiều ác cảm do sự cố Orbis Class.

Reinhardt chắc chắn đã hành động kỳ lạ khi họ đi chơi cùng nhau vào lần đó.

Anh đột nhiên toát mồ hôi lạnh và trở nên cảnh giác với xung quanh.

Sau đó, khi Reinhardt bảo cô dừng rời khỏi vòng tay anh, họ trở lại Temple với tâm trạng căng thẳng.

Rõ ràng là lúc đó Ellen không cảm thấy gì cả. Cô biết rằng các giác quan của mình rất nhạy bén—đủ nhạy bén để cảm nhận sát khí của Loyar. Làm sao Reinhardt có thể cảm nhận được sát khí mà cô không thể?

Dù cô ấy có nghĩ thế nào đi chăng nữa, dường như không có ai theo đuổi họ, tuy nhiên, Reinhardt đã bị thuyết phục.

Vì vậy, đó là lý do tại sao anh ấy dường như đã phải vật lộn rất nhiều trong những ngày đó. Cô có thể thấy rằng anh ta đang rất căng thẳng.

Reinhardt chỉ sử dụng một lượng sức mạnh vừa phải trong quá trình luyện tập của họ, có lẽ để duy trì thể lực của mình.

Anh có đủ tự tin để tự bảo vệ mình.

Tuy nhiên, cô muốn giúp Reinhardt.

Ellen không thấy sự thật rằng anh ấy đã được giúp đỡ đủ rồi.

Reinhardt cảm thấy mình đang gặp nguy hiểm nên cô muốn làm gì đó.

Không có thứ gọi là sát thủ, vì vậy cô ấy muốn đảm bảo cho anh ta và giúp Reinhardt trở lại bình thường.

Tuy nhiên, nếu thực sự có một sát thủ theo đuổi anh ta, Ellen muốn tự mình làm điều gì đó.

—Vào cuối tuần...

Mặc dù Ellen đã nói với Reinhardt rằng đừng làm điều gì nguy hiểm, nhưng cô ấy thực sự đã rời khỏi Temple.

Sẽ rất nguy hiểm cho Reinhardt, nhưng nếu là Ellen thì không phải vậy.

Ellen đã gia nhập hàng ngũ những siêu nhân và có thể xử lý một số sát thủ vụng về, ngay cả khi chúng có số lượng lên tới hàng tá.

Chỉ có một điều...

Cô không biết mình nên làm gì, khi nào họ sẽ ra mắt, và thậm chí cô nên bắt đầu từ đâu.

Cô muốn bằng cách nào đó làm giảm bớt sự lo lắng của Reinhardt.

Cô muốn trấn an anh ta bằng cách cho Reinhardt thấy rằng không có kẻ ám sát nào theo đuổi anh ta.

Vì vậy, Ellen liền rời khỏi Temple.

Cô tin rằng không có sát thủ xung quanh.

Sẽ tốt hơn nếu không có, bởi vì điều đó sẽ tốt hơn cho thần kinh của Reinhardt.

Tuy nhiên, cô đã ở đó, để lại Temple để tìm kiếm họ.

Không thực sự biết phải làm gì, Ellen chỉ tiếp tục với niềm tin rằng có thể có một sát thủ hoặc một tổ chức đang cố gắng ám sát anh ta.

Có ai đó ra tay giết Reinhardt.

Trong khi Ellen cảm thấy hơi rùng mình khi nghĩ về những điều đó, cô phải làm.

Nếu muốn giết Reinhardt, thì phải làm gì?

Có hai cách khác nhau...

Họ là người trong hay người ngoài đối với Temple?

Lúc này, cô cho rằng họ ở bên ngoài Temple.

Khi ở trong Temple, Reinhardt không cư xử kỳ lạ như khi họ ở bên ngoài trước đó.

Trong trường hợp đó, rất có thể bối cảnh là bên ngoài.

Bản thân Ellen không cảm thấy điều đó, nhưng Reinhardt chắc chắn đã cảm thấy điều gì đó sau đó. Giả sử lúc đó có sát thủ, tại sao bọn họ không phát động công kích?

Các vụ ám sát nên được thực hiện trong những hoàn cảnh tối ưu, và đó là trường hợp hồi đó.

Ellen mệt mỏi và Reinhardt đang bế cô ấy.

Tuy nhiên, Reinhardt nhận thấy.

Điều đó có nghĩa là kẻ ám sát là một người thận trọng.

Họ định ám sát họ ở một địa điểm vắng vẻ không có nhân chứng xung quanh. Ngay khi bị đám đông bao vây, tên sát thủ quyết định không lộ diện.

Sau ngày hôm đó, những điều kiện tối ưu để ám sát Reinhardt không bao giờ xuất hiện nữa vì anh ta không rời khỏi Temple.

Có phải nó không thể làm trong Temple?

Đứng ở lối vào của Temple, Ellen nhìn quanh.

“ ... ”

Nếu không có thể, người ta thậm chí không thể đi qua trạm kiểm soát an ninh trước Temple. Đó là một hệ thống tương tự như việc vào ga tàu mana nhưng nghiêm ngặt hơn nhiều.

Tin chắc rằng có một kẻ ám sát, Ellen đo bước chân của mình.

Không do dự, cô bước vào văn phòng kiểm soát ra vào của Temple.

“Tôi là Ellen, năm nhất A-2 của Royal Class.”

Ellen xuất trình thẻ sinh viên của mình. Mặc dù cô ấy đang mặc đồng phục sinh viên, cô ấy không muốn khơi dậy bất kỳ sự nghi ngờ không cần thiết nào.

"Ồ, tôi có thể giúp gì cho cô?"

“Một người không có giấy phép vào Temple vẫn có thể vào Temple được không?”

“...?”

Trước câu hỏi khá ngẫu nhiên của sinh viên Royal Class, nhân viên nghiêng đầu.

"Dĩ nhiên là không...?"

“Không có ngoại lệ sao?”

"Tại sao? Cô có lo lắng về an ninh của Temple không?"

“Tôi chỉ tò mò thôi.”

Không có lý do gì để trả lời câu hỏi của sinh viên chỉ vì họ hỏi, nhưng cô ấy là sinh viên của Royal Class.

Các nhân viên vui lòng chỉ vào cổng vào của Temple, có vẻ hơi xấu hổ.

“Cô có vẻ lo lắng rằng họ có thể trèo qua hàng rào hay gì đó, nhưng điều đó sẽ không xảy ra đâu. Trước hết, hàng rào cao đến mức không một người bình thường nào có thể dễ dàng nhảy qua, và còn có một kết giới được dựng bên trên nó. Nếu ai đó cố gắng vượt qua nó một cách liều lĩnh, báo động sẽ vang lên và họ sẽ bị trúng một Ma thuật phòng thủ tự động kiểu gây choáng, vì vậy họ sẽ không thể di chuyển cho đến khi lính canh bắt giữ họ. Tương tự như vậy, không ai có thể vào từ trên cao vì kết giới phòng thủ của Temple có dạng mái vòm. Hoàn toàn không thể xuyên qua nó từ bầu trời. Chính xác thì nó có thể phát hiện các vật thể bay và sẽ hành động nếu được yêu cầu.”

“Còn thể giả thì sao?”

“Không thể nào. Chúng là những vật phẩm ma thuật, vì vậy mỗi đường chuyền là duy nhất.”

“Không thể sử dụng thể của người khác sao?”

“Uhm... Tôi hiểu những gì cô đang lo lắng.”

Một sinh viên đột nhiên đến gặp họ và hỏi về an ninh của Temple.

Nhân viên không biết tại sao, nhưng cô ấy trông cực kỳ nghiêm túc.

“Nếu một người đánh cắp thẻ và sử dụng ngục trang hoặc ma thuật ngục trang, điều đó sẽ rất khó để xác định, nhưng các thành viên của văn phòng này sẽ kiểm tra mọi người bằng Dispel ngay khi họ đi qua cổng vào. Vỏ bọc của họ sẽ bị lộ vào thời điểm đó, và chúng ta không tiếp tục kiểm tra những người đến bằng máy phân tích tín hiệu sinh học này sao? Ngay cả khi họ cải trang theo những cách khác nhau, họ vẫn sẽ bị bắt.”

“Không phải chỉ có giảng viên và sinh viên ở Temple sao?”

“Tốt. Không phải mọi người đến đều được coi là an toàn, nhưng khi chúng tôi lựa chọn nhân viên sẽ làm việc trong Temple và những người muốn mở cửa hàng ở Temple, chúng tôi đánh giá họ theo tiêu chuẩn giống như khi lựa chọn những người mong muốn làm việc cho Hoàng gia . Tất nhiên, điều đó chắc chắn sẽ gây ra vấn đề, nhưng Temple đặt sự an toàn của sinh viên lên hàng đầu trong vấn đề này.”

Ellen có thể xác nhận rằng Temple có rất ít lỗ hổng bảo mật.

Tuy nhiên, rất ít vẫn có nghĩa là có một số. Trong khi họ niệm phép Dispel lên du khách để kiểm tra

xem họ có sử dụng Ma thuật ngục trang hay không, họ sẽ không thể nhìn xuyên qua lớp ngục trang vật lý.

Họ có thể nhận dạng cá nhân thông qua máy phân tích tín hiệu sinh học, nhưng các công cụ ma thuật cũng không hoàn hảo. Ellen biết rằng nếu ai đó có hiểu biết sâu sắc về các công cụ ma thuật, họ chắc chắn sẽ có thể làm xáo trộn hoạt động của chúng.

Người ta cũng có thể hối lộ một số giảng viên hoặc sinh viên; có nhiều người ở Temple sẽ lấy số tiền đó.

Việc một tổ chức bên ngoài ám sát Reinhardt bên trong Temple không phải là không thể.

Ở một nơi tập trung quá nhiều người như Temple, không thể hứa hẹn sự an toàn tuyệt đối.

Không phải là các biện pháp đối phó của Temple không đủ, đó là điều không thể tránh khỏi.

"Vâng, cảm ơn."

Ellen rời khỏi văn phòng kiểm soát truy cập sau khi cô ấy nói như vậy.

Ellen nhận ra rằng, trong khi Temple an toàn hơn hầu hết những nơi khác ở thủ đô, nó không an toàn tuyệt đối.

Ellen không có nhiều ảnh hưởng như các bạn cùng lớp khác—cô ấy chỉ có sức mạnh và trí tuệ của mình.

Ellen chỉ có thể suy nghĩ và hành động.

Nếu cô ấy cho rằng mình là người đứng đầu một tổ chức sát thủ và được yêu cầu giết một sinh viên của Temple...

Nếu có cơ hội nhưng mục tiêu của mình nhận thấy, bỏ chạy và ẩn mình trong Temple vì Reinhardt nhận thấy ai đó đang cố ám sát mình...

Trong trường hợp đó, sẽ có hai cách để giải quyết: Sẽ phải ám sát mục tiêu của mình trong Temple hoặc khiến họ rời khỏi Temple.

Để ám sát một sinh viên trong Temple, cần tìm một người có thẻ Temple, mua chuộc họ hoặc bằng cách nào đó đánh cắp nó từ họ, sau đó cải trang thành họ để vào Temple. Nếu họ quyết định làm điều đó, họ sẽ phải vượt qua máy phân tích tín hiệu sinh học, và mặc dù điều đó rất khó, nhưng không phải là không có cách nào để vượt qua điều đó.

Tất nhiên, chỉ vào bên trong Temple không phải là kết thúc của nó. Họ sẽ phải có khả năng xâm nhập vào ký túc xá của Royal Class.

Trong khi ký túc xá của Royal Class không có bảo vệ riêng, một số giáo viên trực đã cư trú ở đó. Nó

không khó đến mức có thể gọi là không thể, nhưng nếu một người lạ đột nhiên xuất hiện, mọi người sẽ vô cùng cảnh giác với họ.

Royal Class là nơi quy tụ tầng lớp thượng lưu.

Xâm nhập và cố gắng ám sát ai đó ở một nơi mà mỗi sinh viên có thể có một loại sức mạnh nào đó là một lựa chọn khá vô lý. Cơ hội không bị bắt quả thực rất thấp.

Xâm nhập vào Temple không phải là không thể, nhưng sẽ rất khó để thoát ra ngoài an toàn sau khi giết Reinhardt.

Họ muốn ám sát Reinhardt mà không bị bắt, hoặc có vẻ như vậy.

Nếu việc ám sát anh ta trong Temple là không thể, thì chỉ còn một lựa chọn...

—Đợi Reinhardt rời khỏi Temple.

“ ... ”

Nếu thực sự có sát thủ, Ellen nhận ra một sự thật hiển nhiên.

Họ nhất định phải giám sát chặt chẽ lối vào của Temple.

Họ không bao giờ biết khi nào Reinhardt sẽ rời đi, vì vậy họ sẽ phải chờ đợi để nắm bắt cơ hội.

Trở nên kiên nhẫn dễ dàng như hơi thở đối với họ. Đứng ở lối vào của Temple, nơi một số giảng viên và sinh viên ra vào, Ellen nhìn quanh.

Kẻ ám sát hẳn đang theo dõi Reinhardt từ đâu đó quanh đó.

Và nếu đúng là họ chuẩn bị thực hiện một vụ ám sát họ vào thời điểm đó...

Hình ảnh cô ấy cưỡi trên lưng Reinhardt hẳn đã được lưu lại trong ký ức của họ.

Trong trường hợp đó, thông tin của chính cô có thể đã được chia sẻ giữa những kẻ ám sát.

Họ phải biết rằng Ellen là bạn của Reinhardt.

Nói cách khác...

Nếu một sát thủ đang ẩn nấp quanh đây...

Họ sẽ nhìn cô ngay lúc đó.

Rõ ràng, thay vì biểu hiện hay chuyển động của cô, Ellen đã có thể đọc được sát khí của Loyar thông qua bản năng tuyệt đối.

Giống như một con thú được sinh ra với bản năng như vậy, Ellen cũng như vậy.

Sự thù địch với cô...

Sát khí nhắm vào Reinhardt...

Nó hoàn toàn khác với [Độ nhạy ma thuật] và những thứ tương tự.

Ellen cố cảm nhận xem ai đang nhìn mình vào lúc này và liệu có thực sự có một sát thủ đang ở đó hay không.

Cô tự hỏi liệu Reinhardt có cảm thấy như vậy khi anh ta cố gắng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] hay không.

Cô không thể cảm thấy bất cứ điều gì. Cô chỉ có thể cảm nhận được sự thù địch theo bản năng, nhưng lại không biết cách chủ động cảm nhận nó. Ellen không biết.

Cái cảm giác không biết phải làm gì...

Ngay khi cô dường như hơi hiểu cảm giác của Reinhardt, mặc dù giải thích theo cách đó có thể hơi nhiều...

“ ... ”

Ellen có thể cảm nhận được điều đó.

Những ánh mắt hướng về phía cô...

Đó là lần đầu tiên Ellen cảm thấy ngạc nhiên với chính giác quan của mình.

Cô không thể tin rằng một cái gì đó như thế là có thể.

Cô không cảm thấy sát khí hay bất kỳ cảm xúc nào khác từ những ánh nhìn đó; cô chỉ đơn giản là cảm thấy như mình đang bị 'theo dõi'.

Ellen có thể đi bao xa nữa?

Tại sao cô thậm chí có thể làm một cái gì đó như thế?

Trong khi Ellen kinh ngạc về khả năng của mình, cô đi về một hướng, cảm nhận được ánh mắt đó

đang nhìn mình mà không cần phải tập trung vào nó.

Cô chỉ có thể cảm thấy một 'ánh mắt' nhìn cô.

Ellen đi đến một nơi khác.

Cô không cảm thấy ánh nhìn từ con phố chính mà từ một quán cà phê gần đó.

Họ đang nhìn cô nhưng cũng không.

* * *

Ellen cũng 'nhìn' họ mà không thực sự nhìn khi cô rời khỏi lối vào của Temple.

'Reinhardt...'

Đúng như dự đoán, khi Ellen di chuyển, người quan sát cô cũng di chuyển theo.

'Tớ xin lỗi tôi đã không tin cậu.'

Mặc dù Ellen sợ hãi bản thân và cảm thấy như thể cô là một thứ gì đó không phải là con người...

'Tuy nhiên, tớ sẽ bảo vệ cậu bằng mọi giá.'

Ellen sẵn sàng làm bất cứ điều gì cho Reinhardt.

Bất kể cô là gì, Ellen sẽ trở thành bất cứ thứ gì đối với Reinhardt - ngay cả khi cô trở thành một thứ gì đó vượt xa cả một con quái vật.

Đó là những gì Ellen nghĩ.

Khi Ellen nghe rằng Reinhardt sẵn sàng chết vì mình...

Nếu cô có thể cảm nhận được cảm giác trở thành cả thế giới của anh ấy một lần nữa...

Bất kể Ellen biến thành loại quái vật nào, cô có thể chịu đựng mọi thứ.

—Đó là điều mà Ellen tin tưởng.

Quận Eredian, một con hẻm phụ...

Cô không phải đợi lâu.

*Boom!

“Kuhk!”

Ellen nín thở, và khi người quan sát theo cô vào con hẻm, cô ngay lập tức tấn công họ từ phía sau. Đôi mắt trong như hồ nước của Ellen sáng lên một cách điềm tĩnh.

Tuy nhiên, hành động của cô là bất cứ điều gì nhưng bình tĩnh.

“Kurg! Kuhuk!

Ellen mở miệng kẻ bám đuôi đã ngã xuống và đá bay thanh kiếm đang trượt trên sàn để ngăn hẳn làm điều gì đó ngu ngốc.

“Urk! Uurk! ”

Đôi mắt điềm tĩnh của Ellen nhìn xuống kẻ bám đuôi.

“Người là ai?”

"Ai ra lệnh cho người làm điều này?"

"Tại sao chúng làm điều này?"

Ellen nhìn xuống anh, vẻ mặt kinh khủng.

“Ta sẽ tha cho người nếu nói thật cho ta biết.”

“Uuk!”

“Hiểu rồi thì gật đầu đi.”

Ellen mặt vô cảm nhưng lúc này tỏa ra sát khí.

Tuy nhiên, nhìn thấy hiện tượng kỳ quái xảy ra trước mắt, cô không khỏi mở to mắt.

*Grind! Griind!

Những đường gân dày đến đáng sợ bắt đầu nổi lên ngay trước mặt cô trên mặt người đàn ông.

*Krr! Splsh!

“!”

Khi các tĩnh mạch vỡ ra, máu bắn tung tóe.

Ellen ngay lập tức sử dụng [sức mạnh ma thuật] của mình để bảo vệ bản thân khỏi máu bắn tung tóe, nhưng mọi thứ đã bắt đầu chuyển động.

“U, uuurk! A, aark! Auuuuurk!”

"Cái gì...?"

*Badump! Krr!

Các tĩnh mạch trên khắp cơ thể của người đàn ông đột nhiên nổi lên, và mắt anh ta trợn lên trong đầu.

Người đó đã chết ngay trước mặt cô.

Ellen ngậy người nhìn cái xác.

*Push! Push!

Sau đó, một thứ gì đó tự đẩy mình ra khỏi các tĩnh mạch sưng phồng của cơ thể.

‘Côn trùng...?’

Những con côn trùng trông giống như giun đất, màu đen, trông kỳ dị chui qua tĩnh mạch của người đàn ông và bò ra ngoài, vỡ vụn như bụi và biến mất.

Ellen không biết chuyện gì đã xảy ra.

Ellen không thể hiểu được.

Trước khi cô biết điều đó, tĩnh mạch của người chết, vốn đã phồng lên cho đến lúc đó, đột nhiên bình tĩnh lại.

Ngay cả những vết thương do giun để lại cũng biến mất hoàn toàn. Người đàn ông đột nhiên trông giống như một xác chết bình thường.

Ellen không thể hiểu được tình hình trước mắt, nhưng cô có thể dự đoán điều gì sẽ xảy ra với mình.

Với tốc độ đó, cô sẽ bị nhảm là kẻ giết người.

Ellen suy nghĩ khi nhìn xuống thi thể của người đàn ông đột ngột chết trước mặt cô.

Cô có nên đi tìm vệ binh không? Nếu Ellen giải thích mọi chuyện, có khả năng cao là cô sẽ được thả sau khi chứng minh rằng mình là sinh viên của Temple.

—Tuy nhiên...

Điều đó rõ ràng sẽ mất thời gian.

Trong khi Ellen không biết nhiều về Ma thuật, cô chắc chắn rằng nó có liên quan đến nó.

Cơ thể vẫn còn trước mặt cô, Ellen đột nhiên có một ý nghĩ ớn lạnh.

Người đàn ông đã chết dường như đã bị thao túng bởi một loại bọ nào đó...

Đó có thực sự là ma thuật không?

Các biện pháp an ninh của Temple có thể hóa giải loại Ma thuật đó không?

Ai đó có thể bị kiểm soát bởi ký sinh trùng đó vào được Temple không?

Không, không thể thế được.

Nếu đúng như vậy, những người bên trong Temple bị lũ bọ điều khiển đã cố giết Reinhardt rồi.

Ai đó đã thao túng mọi người bằng một loại bọ nào đó đứng đằng sau vụ ám sát, tuy nhiên, những người bị chúng điều khiển không thể vào Temple.

Nó vẫn an toàn trong Temple.

Ellen đã đoán ra có sát thủ, và cô đã tìm ra manh mối rất lớn.

Ellen bị bỏ lại với một sự lựa chọn để thực hiện.

Có phải cô sẽ gọi cho lính canh và cho họ biết về vụ việc? Nếu làm vậy, Ellen sẽ phải mất vô số thời gian để cố gắng bào chữa cho mình trước những lời buộc tội trong khi giải thích nguyên nhân cái chết của người đó.

—Một vài ngày...

Ellen phải chuẩn bị để bị thẩm vấn trong ít nhất vài ngày vì đây là một vụ án giết người.

Cô không thể lãng phí thời gian quý báu như vậy.

Ellen nhìn xuống xác chết.

Không có nhân chứng nào được nhìn thấy ở bất cứ đâu trong con hẻm.

Ellen đã không giết anh ta.

Anh ta là một người đã bị thao túng, và có khả năng cao anh ta là một người vô tội.

'Tôi xin lỗi.'

Cô cảm thấy tiếc cho sự bất công của nó

Ellen đứng dậy, thầm thề rằng cô nhất định sẽ tìm ra điều gì đã khiến anh phải trải qua chuyện đó, mặc dù lúc đó cô không thể chịu trách nhiệm về điều đó.

Đầu tiên cô phải đến gặp Reinhardt.

Cô phải đảm bảo rằng anh được an toàn.

Cảm giác tội lỗi dâng lên trong tâm trí Ellen khi cô chạy đến Temple, phớt lờ xác chết.

"Reinhardt!"

"Gì?"

Reinhardt đang tập luyện với Cliffman trong phòng tập của ký túc xá Royal Class.

Cô hơi lo lắng, nghĩ rằng sẽ có chuyện gì đó xảy ra, nhưng không có gì xảy ra.

"Nó là gì? Tại sao cậu lại đổ mồ hôi như vậy? Cậu đã ở đâu?"

"Huh? À... Không... Không có gì đâu."

‘Ai đó thực sự muốn giết cậu.

Tớ không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng thực sự có người đã tự chết.

Tớ bỏ xác một mình và chạy như điên đến đây vì lo lắng cho cậu.’

Ellen ngăn mình nói điều đó.

Nếu cô ấy nói với anh ấy điều gì đó như thế, Reinhardt sẽ cố gắng tự mình làm điều gì đó một lần nữa. Nếu anh ta có manh mối của cô, anh ta chắc chắn sẽ lại lao vào nguy hiểm.

Reinhardt là kiểu người như vậy - anh ấy luôn cố gắng đặt mình vào tình thế nguy hiểm.

“Cậu có muốn luyện tập không?”

Reinhardt đã cố gắng đưa cho Ellen một thanh kiếm luyện tập.

Ellen thường sẽ chấp nhận lời đề nghị của anh ấy, nhưng không phải lúc này.

Không phải ngày hôm nay.

Reinhardt không biết gì, nhưng ít nhất hẳn biết mình đang gặp nguy hiểm lớn nên sẽ không rời khỏi Temple.

"Không, hôm nay tớ có việc phải làm."

Reinhardt chỉ nên ở thấp trong nơi an toàn đó, không biết gì về tình hình. Rồi phòng huấn luyện, Ellen đi dọc hành lang.

Cô chắc chắn sẽ đi đến tận cùng của nó.

Cô phải tìm ra sự thật.

'Tôi sẽ...'

Ellen cảm thấy tâm trí mình đang trôi đi.

'Giết chúng.'

Ellen đầu hàng cơ thể mình trước cơn thịnh nộ thẳm lặn của mình.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading